

подрили цѣла планина въ Швейцария, така че тя съ всичкитѣ си грамадни камъни, съ земята, която покривала тѣзи камъни, съ дърветата, които росли на земята, рухнала въ долината и засипала четири села съ хората и животнитѣ. Но азъ прекъснахъ тѣжния разказъ и казахъ на ручея:

— По-добре разкажи ми нѣщо друго. Ако твоитѣ капки, докато сж въ планината, разтварятъ въ себе си толкова много вещество, толкова много разрушаватъ и строятъ, то нѣма съмнение, че и

Кристали

твоята бистра вода, презъ която азъ виждамъ ясно и малкото камъче и дребната лъскава рибка, съвсемъ не е тѣй чиста, както изглежда?

— Често се случва, — отговори ручеятъ, — щото всѣки единъ отъ моитѣ малки работници да отнася съ себе си едно или друго вещество.

— Но какви сж тѣзи вещества, кжде и защо ги носятъ твоитѣ трудолюбиви работници? — попитахъ азъ ручея.